

	m	mmmm
mmmm	m	mmmm
m m	m m	m m
m m	m m	m m
mmmm	mmmm	m m
m m	m m	m m
m m	m m	m m
mmmm	m m	mmmm

Driemaandelijks tijdschrift

CENTRUM VOOR SHIN-BOEDDHISME

Nr 3

Zittartaart 18

Herfst 1978

2419 Lille(Poederlee)

NEDERIGHEID

Vaak hoort men zeggen dat het Theravāda-Boeddhisme de ethische benadering van Gautama's Leer vertegenwoordigt, waarbij dan Zen de intellectuele "approach" zou zijn en het Tantrische Boeddhisme de magisch-rituele. We kunnen hier geen oordeel gaan vellen over de waarde van dergelijke uitspraken. Laten we ze als uitsprekers beschouwen en de rudimentaire vereenvoudiging die ze inhouden voorlopig maar aanvaarden.

Met deze restrictie voor ogen, plus het classieke "omnis comparatio claudicat", zouden we op analoge manier kunnen zeggen dat het Shin-Boeddhisme een emotionele, ja zelfs esthetische benadering tot het hart van de Boeddhistische heilsleer vormt.

Immers, de Shin-Boeddhist staat tegenover het Boeddhachap (en al wat deze enkel vaag omschreven en in feite niet-omschrijfbaar begrip inhoudt) zowat als de echte kunstliefhebber tegenover een meesterwerk : open, ontvangend, opgaand.

Zo herinner ik me de tijdvergeten ogenblikken van innerlijke stilte tegenover Rembrandts "Jeremia treurend over de verwoesting van Jeruzalem". Of bij die speciale Romaanse kapitelen in de Priorij van Serrabone, of bij het overweldigd ondergaan van Bachs Pinkstercantate.

Even stil in sublieme vreugde en perkloze dankbaarheid komt de Shin-Boeddhist te staan telkens hij Amida's nembutsu gewaarwordt, waarbij hij niet meer kan uitmaken wie of wat het namuamidabutsu uitgesproken heeft, de Boeddha-zelf in een of andere verschijningsvorm die nog door het menselijke bewustzijn kan betekend worden, of de Boeddhist zo zelf-vergeten dat zijn woorden, de Naam, in alle wezens hun weerspiegeling en hun weerkaatsing vinden.

Zoals men nederig wordt tegenover een meesterwerk door menselijke hand gemaakt, - zou men dan niet nederig zijn tegenover dat alles overstelpende, zij het ook zo kortstondige ogenblik dat het universele theaterdoek even voor ons openschoof op het Heerlijkheidslichaam van de Leer ?

Heel wat mensen willen of kunnen niet nederig zijn, knielen, het hoofd buigen. Ze willen zichzelf het middelpunt van elk bestaan, HUN bestaan voelen, ze willen "zichzelf zijn", zichzelf affirmeren... Of kunnen eenvoudigweg niet tot een gevoel van nederigheid komen, uit bevreesdheid voor de spot van hun mede-karma-reizigers, - doordat hun opvoeding "er" niet mee klopt, - omdat ze in hun "eigen" ogen "zichzelf" toch maar belachelijk zouden vinden. Of gewoon omdat ze er het nut niet van inzien, omdat het niets "oplevert".

Hoe groot is echter de afstand tussen Amida en onszelf ! Tegenover de onmetelijkheid van het Licht (a-mita-ābhā = on-meten-licht) of de onmetelijkheid van het Leven (a-mita-āyus = on-meten-leven), tegenover het onvergelijkbare, het onuitdrukbare, onverwoordbare dat in ons dringt staan we klein, zo klein, ondanks onze drukdoenerij, onze gewichtigheid, onze "persoonlijkheid"...

WAT SHIN VOOR ONS BETEKENT

Jack Austin

Uit het moreel jaarverslag van de Shin
Buddhist Association 1978 - Londen

Ofschoon het Shin-Boeddhisme in Japan ontwikkeld werd en er gedurende eeuwen een grote bloei kende, zijn de grondbeginselen ervan universeel en ik ben ervan overtuigd dat ze in alle omstandigheden passen. Wij zullen heel wat doorzicht en integriteit moeten aan de dag leggen om een dubbele taak tot een goed einde te brengen: zelf Shin te leren en daarbij het effectief en inzicht te maken tussen wat zuiver cultureel, of zelfs nationaal is, en wat behoort tot de religieuze kern, tot de innerlijke diepte. Verdraagzaamheid, geduld en begrip zullen te allen kanten moeten opgebracht worden, maar het is beslist doenbaar. Dit moet gebeuren vóórdat we van een kleine groep volgelingen uitgroeien tot een potentiële kracht die het Zuiver-Land-Boeddhisme kan uitspreiden.

Het was gewoonweg geniaal van Shinran Shōnin, in die roerige tijden 700 jaar geleden in Japan, de Leer van de Boeddha te verspreiden onder het "gewone volk". Wij staan nu, net zoals hij, tegenover de taak het Boeddhisme voor te stellen aan mensen die geen speciale pretenties qua heiligheid of theologie hebben. Shakyamuni Buddha zei: "Hij die maar een heel klein beetje van de Leer kan vertellen, maar de Leer beleeft... hij is de ware volgeling van de Verlichte." Niemand van ons hoeft zich te beroemen op wat hij verwezenlijkt heeft, noch hoeven we te weklagen over onze tekortkomingen. Deze beide reacties zijn misplaatst, in die zin dat ze ons op onszelf laten concentreren en een verfijnde, subtiele vorm van egoïsme zijn.

We moeten niet naar onszelf opkijken, maar naar de Boeddha. De openingsverzen van het Dhammapada zeggen duidelijk waarom: "Al wat we nu zijn is het resultaat van ons vroeger denken". "Denken aan de Boeddha" is de oorspronkelijke betekenis van de nembutsu (nen = denken, butsu = Boeddha). Wanneer we steeds de Boeddha van het Onmetelijke Licht (Amitābha) en van het Onmetelijke Leven (Amitāyus), die we kennen als Amida, vóór ogen houden en wanneer we zijn Onmetelijk Mededogen en zijn Onmetelijke Wijsheid gedenken, is het normaal dat we "dank u" zeggen door zijn Naam te gebruiken. Zo spreken we Boeddha's Naam, de nembutsu uit. De Japaners hebben het Sanskriet Namō 'Mitābhāya Buddhāya, via het Chinees Nan-wo O-mi-t'o Fu omgezet in Namu Amida Butsu, de formule waarmee wij allen hier zo vertrouwd zijn geworden, ook in de verkorte vorm gebruikt bij plechtigreciet naar de Hongwanji-traditie "Namandabu".

Deze evolutie toont ons hoe de verwoording zelf zich aan tijden en landen heeft kunnen aanpassen. Wat ons gebruik hier in het Westen betreft, heb ik het gevoel dat iets als "N'Amida Buddha" ons nog het beste ligt.

Maar dit alles is slechts een uiting van nederig ontvangen. Het is de dankbaarheid waar het op aan komt en uit deze dankbaarheid vloeit heel natuurlijk Buddha's Naam: N'Amida Buddha, N'Amida Buddha, N'Amida Buddha. Het is de overgave die hierin telt; we hoeven beslist niet het aantal keren te tellen! Belang hechten aan het aantal keren dat we de nembutsu zeggen is niets anders dan de vergissing vertrouwen te hebben in de bedrieglijke zelf-kracht.

In zijn verwarring, is het menselijke gemoed helemaal niet gediend met de onbeduidendheden van doctrinaire discussies. De hedendaagse mens wil niet meer verloren lopen in het doolhof van uiterlijke details. Laten we onze kostbare tijd er niet aan verspillen. We hoeven ons niet belachelijk te maken in de ogen van onze tijdgenoten: we zouden zo de kans zien verminderen hun de essentie van het Boeddhisme, en speciaal van het Shin-Boeddhisme voor te leggen.

De hedendaagse mens kijkt in de eerste plaats uit naar een boodschap die hem hulp en hoop biedt, die hem wegwijs maakt uit zijn gevoel van on-voldoening, van iets-missen, van verbijstering, naar een boodschap die hem de zekerheid kan bieden van de uiteindelijke Verlichting. En net als in Shinrans beroerde tijd, volstaat het gewoon even de straat over te steken om dit in te zien...

Vrienden, we hebben behoefte aan een wijd open perspectief om geheel het landschap te kunnen overzien en nooit over details te struikelen. U kent allen het gezegde van die bomen die beletten het woud te zien. Het is meelijwekkend vast te stellen hoe gemakkelijk het is voor religieus gerichte mensen in de val van de kleinigheden te lopen en op die manier het immense en prachtige Licht te missen. Laten we niet in deze kuil vallen. Laten we steeds het echte doel voor ogen houden : de overgave aan Amida. De rest komt wel vanzelf.

We moeten elkaar in deze vaste overtuiging steunen. Dit is uiteindelijk het doel van onze gemeenschap. Als we dit doen, zullen anderen zien wat we zijn en wat we doen, en zo zich openstellen voor het heil dat Amida ons gratis aanbiedt. Woorden zijn op zichzelf nooit passend genoeg om spirituele belevingen over te dragen. Soms zegt één enkel gedicht meer dan een hele academische verhandeling. Soms verklaart één glimlach meer dan een lange kanselrede. Kunst, of het nu schilderen, beeldhouwen, toondichten, bloemenschikken of zelfs ruwweg wat schetsen, spreekt vaak luider en duidelijker dan een verbale uitleg. Maar boven dat alles steekt een leven uit dat doordrongen is van de geest van de Dharma, een leven dat volkomen geleefd wordt in het licht van de Boeddha en dat op zijn beurt uitstraalt. Niets minder dan dat moet ons einddoel zijn !

Wij spreken over de groei van het Shin-Boeddhisme. Dat houdt niet in dat de mensen in grotere getallen bijeenkomen, noch dat de organisatie rijk en machtig wordt. Wanneer één enkele persoon vast in zijn overgave gevestigd wordt, dan zeggen wij dat Shin uitgroeit.

RENNYO SHÖNIN

8ste Abt van de Hongwanji

Rev. Prof. Zuiken Saizo INAGAKI

GELOOFSPUNTEN IN HET SHIN-BOEDDHISME (III)

(53)

De absolute Waarheid en Wijsheid kan overal in de natuur aangetroffen worden. Maar helaas, wij gewone mensen, wij geen oog om ze te zien.

(54)

Wanneer de Meditatie volmaakt is, wekken alle dingen in de natuur - bergen, rivieren, bomen, grassen - binnenin de mens de Boeddha-natuur op, maar dat is voor ons, onwetende en zondige mensen, onbereikbaar.

(55)

Bij het zien van de huidige stand van de menselijke wezens, heeft Amida de Gelofte uitgesproken alle zondaars en blinden te redden. In volle overgave aan deze Gelofte, hoeven we niets uit onszelf te ondernemen. We kunnen verlossing bereiken zoals we nu zijn, hoe goed of hoe slecht we ons ook voelen.

56. Waarlijk, hoe wonderbaar is Shin toch !
57. Het is de godsdienst van Amida's Geloofte-Kracht; het is de godsdienst van zijn Wijsheid.
58. Het Shin-Boeddhisme leert ons het goede te doen, maar het leert ons nooit het goede te doen met de bedoeling in het Reine Land herboren te worden.
59. Het leert ons dat Geboorte kan verkregen worden doorheen de Nembutsu (het Uiten van de Naam); maar de Geboorte doorheen de Nembutsu is de Geboorte doorheen de Naam; de Geboorte doorheen de Naam is de Geboorte doorheen de Overgave; de Geboorte doorheen de Overgave is de Geboorte doorheen de Geloofte-Kracht, Amida's alle begrippen te boven gaande Wijsheid en Liefde.
60. De onverwoordbare Wijsheid-en-Liefde van de Boeddha is niets anders dan de werking van Dharmadhātu (het Grote Al). In deze zin kan gezegd worden dat Shin-Boeddhisme naturalistisch is.
61. Alle dingen in de natuur : dat zijn geen ophopingen van levensloze, blinde materie, noch zijn het schepselen van een of andere God.
62. Moeder Natuur, de Natuur als baarmoeder, het Al, de Kosmos, - dat is Boeddha zelf, de Dharmakāya (het Lichaam van de Leer, van de Wetmatigheid), die absolute Wijsheid en Liefde is, de Absolute Waarheid.
63. Dit is de grondgedachte van het Mahāyāna-Boeddhisme; men hoede zich ervoor dit met monisme of pantheïsme te verwarren !
64. De Boeddha kan in de natuur gevonden worden, in alle dingen, ook in de geest. Daarom zegt de Kegon(Avatamsaka)-School : "De geest, de Boeddha en de wereld, deze drie zijn één en hetzelfde."
65. In Moeder Natuur is er noch schepper noch geschapene. Alle dingen zijn ongeschapen en eeuwig. Alle dingen verschillen in verschijning, maar zijn in essentie gelijk.
66. Daarom kan Amida Buddha door de werking van zijn Geloofte-Kracht in zijn Buddha-land alle mensen tot Boeddha maken.
67. God en de wereld zijn van in den beginne verschillend; de mens kan nooit God worden.
68. Hoe zondig de mens ook kan zijn, toch verlangt hij steeds het hoogste goed te verwezenlijken. Dat is een kreet in hem. Dat is de Kreet van de Boeddha-natuur.
69. Het Zen-Boeddhisme zegt : "Alle dingen zijn Boeddha-natuur".
70. Het Shin-Boeddhisme zegt : "Tathāgata is Boeddha-natuur; Boeddha-natuur is Tathāgata; Nirvāṇa is Boeddha-natuur; Amida's Naam is Boeddha-natuur; de Reine Overgave is Boeddha-natuur."
71. Ten tijde van Shinran Shōnin, hadden veel leraars van het Zelf-Kracht-Boeddhisme het over "de Boeddha in de Geest en het Reine Land in ieders lichaam" (of "de Boeddha in ieders lichaam en het Reine Land in de Geest"). Bij het horen van deze theorie, betreurde Shinran Shōnin dergelijke uitspraken. In het hoofdstuk gewijd aan "de Ware Overtuiging" van zijn Kyō-Gyō-Shin-Shō, schreef hij :
- " Als ik de zaken overweeg, stel ik vast dat het verwerven van de Serene Overgave oprijst uit de Uitverkoren Geloofte van Amida, en dat het ontwaken van de Ware Geest (Overtuiging) mogelijk is dank zij de mededogende bekwame middelen van de Grote Wijze Śākyamuni. Nochtans zijn talrijke priesters en leken van deze Verworden Tijd verzonken in de opvatting dat "'s mensen ware natuur (de Boeddha-natuur in ons) Boeddha is" en dat "Boeddha's Reine Land in de geest van de

mens aanwezig is", waardoor ze de Ware Verlichting van het Reine Land degraderen; ofwel, verblind door de gedachte uit eigen-kracht meditatieve praktijken en goede daden te beoefenen, zijn ze blind geworden voor de Diamanten Ware Overgave."

73. Hoe kunnen we dan de Ware Overgave onderscheiden van een verkeerde opvatting? Zolang de mens in zichzelf zoekt naar het ontluiken van het Geloof, zal hij er niet in slagen de Ware Overgave te verkrijgen. Amida roept ons rechtstreeks tot hem te komen. Hem gehoorzamen is de Ware Overgave.
74. Iemand die de Ware Overgave vindt zijn Amida's roep -Namu-Amida-Butsu -, zal zich kunnen verheugen in Amida's armen geborgen te zijn.
75. De Ware Overgave is niet zijn eigen geloof of opvatting, maar Amida's roep is Zijn overgave : de Ware Overgave is Amida's roepen - Namu-Amida-Butsu.
76. Amida Buddha's Verlichting was functie van de voorwaarde dat alle wezens het heil zouden bereiken doorheen de verdienste van deze Verlichting. Zijn Verlichting is dus ons heil.
77. Onze Overgave en onze Geboorte zijn onmogelijk buiten de verdienste van Zijn Verlichting of de werking van zijn Naam.
78. De verdienste en de werking van Zijn Verlichting ontvangen en aanvaarden, dat is de Ware Overgave.
79. Zowat iedereen is op zoek naar Amida, maar Amida zoekt ons, zondige mensen. Worden de zondaars door Amida opgenomen, dan worden zij vreugdig in Zijn armen. Dat is de Ware Overgave.
80. De volgelingen van andere godsdiensten staan daartegenover met angst tegenover de straf van Gods hand; ze smeken om vergiffenis van hun zonden en bidden om verlost te worden.
81. Maar in het Shin-Boeddhisme weten we dat onze vader Amida Buddha de zondaars opzoekt zoals een herder een verloren schaap zoekt.
82. Het Christendom leert dat we met Christus gestorven zijn en dat we met hem zijn herrezen. Zijn kruisdood is het offer door God gebracht voor het afkopen van de zonden der mensen. Maar in het Boeddhisme bestaat geen idee van offer of afkoop.

Vertel eens, Saichi, welke smaak heeft Namu-Amida-Butsu ?

Wat soort van smaak is dat, Namu-Amida-Butsu ?

- Wel, de smaak van Namu-Amida-Butsu is zo :

een overstelpende vreugde in mijn hart,

een blijde verering diep in mijn gemoed,

zoals bij de oceaan het aanrollen van grote golven.

Wonderbaar. Geen woorden. Enkel maar : o ! o !

Saichi, de Myōkōnin

VOOR DOODGEWONE MENSEN

ZOALS U OF IK

De Leer van Gautama de Boeddha is gebaseerd op de drie bestaans-kenmerken, die reeds in de Pāli-kanon zeer duidelijk omschreven worden :

"alle bestaansstructuren zijn door lijden getekend,
alle bestaansstructuren zijn door vergankelijkheid getekend,
alle bestaansvormen zijn zonder zelfheid."

Zonder enig ophouden zijn alle wezens onderworpen aan de talrijke vormen van lijden : lichamelijke pijn, ongenoegen, verdriet, misnoegen, wrok, ontevredenheid, wanhoop, angst, frustraties. Begeren wat men niet bezit. Angst te verliezen wat men bezit.

Niet dat er in het menselijk bestaan geen momenten van vreugde zouden zijn : maar zelfs in de hoogste vreugdeogenblikken schuilt het besef dat het allemaal vergaat, dat het vreugdige beleven ons dra ontglipt, ja zelfs dat elk "aards geluk" betaald moet worden door leed, zoals ook de volkswijsheid leert.

Want alle dingen zijn veranderlijk : dat is de grond van onze existentiële angst. Niets is blijvend. Alles vlucht voortdurend, alles is in oneindig rusteloze verandering, verwording, revolutie. In ons bestaan rukt de tijd, tot in zijn kleinste eenheden, alles weer uiteen.

Zelfs de eigenheid der dingen is een illusie. Geen ding is permanent zichzelf, op zichzelf, in zichzelf. Geen blijvend ego, leert het Boeddhisme, geen eeuwige ziel. Zolang men de implicaties van deze anatta-leer weigert in te zien, blijft men vreemd tegenover het Boeddhisme en riskeert men van de gehele Leer zelfs geen helder begrip te vormen.

De dingen bestaan enkel in afhankelijkheid ten opzichte van de andere dingen. Men kan, zegt de Boeddha, van de dingen zelfs niet zeggen dat ze niet bestaan. Ze ontstaan uit, in functie van, in relatie tot, ten opzichte van. In het immense tijdruimtelijke schema van onze conceptuele kennis, zijn ze alle aan elkaar gebonden in een onbegrensbaar net van worden en ontworden.

Zo ontstaat het lijden dan uit onze ingeboren of verworven verlangens welke diep in de onwetendheid geworteld zijn. Deze onwetendheid is fundamenteel : het is geen gebrek aan geleerdheid of letteren, maar het zich niet kunnen realiseren hoe vluchtig en hoe ik-loos onze "persoonlijkheid" is. We wensen, verlangen en vrezen in functie van zo'n persoonlijkheid. En daardoor blijven onze verlangens onverzadigd en onvervuld. We reageren op deze ontgoocheling door een lijdenservaring, door frustraties, door angst.

Willen we dat lijden uit ons leven bannen, dan moeten we natuurlijk beginnen met de oorsprong van dit lijden uit te schakelen. Om daarin enige kans tot slagen te hebben, dienen we anders te gaan leven, niet zozeer zonder verlangens (dat is uitgesloten, asceten, kluisenaars en heiligen ten spijt), maar wel zonder door onze verlangens in de diepte beroerd te worden.

Dat is natuurlijk gemakkelijker gezegd of neergeschreven dan in de volle praktijk van het dagelijkse leven verwezenlijkt. Al wat we nu zijn, is het resultaat van verlangens; onze individualisering bestaat enkel in de menigvuldige manifestatie van begeertes.

De permanentie ontglipt ons. En vermits we uiteindelijk slechts een bundeling van verlangens zijn, is het voor ons erg moeilijk ons uit de greep van die verlangens te bevrijden.

Voortdurend zijn we in verandering. Uit de ene daad spruit de andere voort; elke handeling wordt gevolgd door een andere. Al wat we doen, heeft ergens zijn neerslag, later, kort nadien, op langere of kortere termijn, in een andere levensvorm. Moet nogmaals en tot in den treure herhaald worden dat "karma" niet "noodlot" betekent, maar "daad".

Helaas, vermits al onze handelingen gefundeerd zijn op verlangens goed of kwaad, is het voor ons zo goed als uitgesloten los te komen uit de fundamentele angstsituatie. Gewone mensen zoals U of ik en al die miljoenen, miljarden andere mensen hebben eigenlijk maar weinig kans zich los te worstelen uit deze wereld van lijden.

Shinran Shōnin zette dit heel scherp: "Op dit vlak van doodgewone mens, kunt gij geen Verlichting verwezenlijken."

Blijft de mogelijkheid boven dit doodgewone-mensenniveau uit te stijgen. In de meeste Boeddhistische scholen wordt de volgeling aangespoord de moeilijke weg ter Verlichting te betreden, met de hoop op slagen: het nirvāna. Dit is het Edele Pad, het Pad der Wijzen. Daar heerst strenge discipline, daar worden vaak harde meditatieve en rituele praktijken toegepast.

In de biografieën van grote Zenmeesters lezen we hoe ze dertig, veertig jaar ruw kloosterleven doorworstelden eer ze de eerste glimp van satori ervoeren. De Zenmode en de overtalrijke boeken over Zen hebben niets aan dat naakte feit veranderd! Tibetaanse heiligen trokken (trekken!) zich levenslang terug in diepe grotten en ijsnissen hoog in het gebergte om in de pijnlijkste der afzonderingen het Heilige Pad te beleven. Hoe boeiend, hoe verrijkend is b.v. het levensavontuur van Milarepa!

Maar zolang wij gewoon gewone mensen zijn, met wèl de behoefte aan heiligheid, maar zonder de ware moed om aan al die heilspraktijken te beginnen en met voldoende oprechtheid tegenover onszelf om dat gebrek aan moed te bekennen, - zolang blijven we "zitten" met dagelijkse verlangens, passies, lusten en lustjes. We worden almaar door telkens en telkens weer gegrepen en gebeten door de vlammen van onze driften, net alsof heel die wereld waarin ons bestaan zich afspeelt één groot brandend huis zou zijn.

Hōnen Shōnin, de stichter van de Jōdo-school en tevens patriarch van de Jōdo-Shinshū, die ook de grote leraar van Shinran was, zegt het zeer duidelijk: "Ikzelf, ik ben maar een doodgewoon iemand boordevol passies en verlangens, en waarin de wortels van het heilzame maar dunnetjes, klein en schaars zijn. Ik heb goed spartelen en wringen doorheen de drie werelden, ik zou er niet in slagen uit dit brandend huis te geraken."

De gewone mens heeft in al zijn doen en laten niet veel, zeggen we maar: geen hoop ooit los te komen uit de banden van angst, verbijs-tering, verdriet, wanhoop, lichamelijk en moreel leed. De menselijke natuur is te opgebouwd uit de vrucht van ijdele verlangens. De mens heeft geen eeuwige kern, geen ziel (in de metafysische zin des woords) die los kan komen, vermits gescheiden, uit dit "aardse" lijden. In zijn verscheurdheid, mist de mens in zich elke kracht de Verlichting te veroveren. In zijn illusoire "zelfheid" meent hij soms op eigen kracht tot het Boeddhschap te geraken. Zijn enige kracht spruit voort uit zijn verlangens, het is de kracht van zijn verlangens, van zijn begoochelingen, van zijn ingesteld-zijn op onwetendheid.

Zullen we dan maar definitief pessimist worden?

De Boeddha leert ons dat de enige mogelijkheid tot geestelijke hergeboorte geboden wordt via het vervangen van boze, onheilzame daden door goede, heilzame daden.

Deze mogelijkheid kan slechts opengesteld worden wanneer in de motivering van onze daden de ik-verlangens vervangen worden door ik-loze liefde. Toch heeft de doodgewone mens in zich geen goedheidsreserve die groot en bestendig genoeg is om te dienen als basis voor een geestelijke hergeboorte.

Deze crüe vaststelling is een van de hoofdproblemen van het Boeddhisme in lering en in praktijk. Het is dan ook rondom dit probleem en de oplossing ervan dat het geheel van Shinrans onderricht gestructureerd is.

N I E U W S

van hier en elders

- Groot nieuws : we hebben ons lokaaltje aan de Grote Markt te Antwerpen verlaten en onze intrek genomen in een rustigere buurt, in een net burgershuisje op de 2de etage. We beschikken daar over een ruimere "shrine-room", met daarbij een prettig ontvangsten- en praatkamertje plus een kleine kleed- en bergkamer.

Zaterdag 23 september is de slotdag van de herfst-Higan (devotie-nele periode). We maken van die datum gebruik om feestelijk het tempeltje te openen.

Iedereen hartelijk welkom zaterdag 23.9 om 15 uur

Adres vast te noteren : Grote Beerstraat 69
2000 Antwerpen

Het is in de bekende Zurenborg-buurt die elk Antwerpenaar wel kent. Voor wie van buiten Antwerpen komt per wagen : Ring E3, afrit Borgerhout stadwaarts; bij eerste verkeerslichten na de spoorwegbrug, links af, dan straat meest rechts die uitkomt op pleintje : de Grote Beerstraat ligt lichtjes links-vóór. Geen enkelrichtingsverkeer, weinig parkeerproblemen...

- Van de stichter van de Mission Bouddhique Belge, de Heer M. KIERE te Ans bij Luik, heeft ons Centrum een flink stel boeken, brochures, prenten, foto's en beeldjes gekregen. Hiermede zijn we o.a. in staat ons bibliotheekje weer wat uit te breiden. In diepe gasshō betuigen we nogmaals ons dankbaarheid aan de Heer Kiere, niet enkel voor het geschenk, maar ook voor al wat hij voor het Boeddhisme in België gedaan heeft, voor het voorbeeld dat hij ons steeds gegeven heeft in volharding en verdraagzaamheid. Noteren we bij de ontvangen beeldjes, een klein houten schrijn in dagoba-vorm (stupa, chörten) waarin wat grond uit Kusinara, sterfplaats van Boeddha Gautama Shakyamuni. Pittig detail : dit schrijn werd jaren terug aan de Heer Kiere geschonken door Rev. Harry Pieper, sedert jaren voorzitter van de Duits-Oostenrijkse Shin-Gemeenschap.
- Ook vanuit Japan werden ons boeken toegezgd. Weldra zal onze uitlendienst operationeel worden !
- Nog nieuws uit Japan : het is zo goed als zeker dat volgende lente Zenmon Kosho Ohtani, Ere-Abt van de Nishi-Hongwanji, onze nieuwe vestiging zal bezoeken en er een belangrijke ceremonie zal voorzitten. Details over dit bezoek zullen later medegedeeld worden.
- Bij dit nummer van EKO is een documentatie gevoegd betreffende organisatie en werking van World Congress of Faiths - Belgium. Aandacht hiervoor is warm aanbevolen !

- Ook in Duitsland wordt de Shinshū-gemeenschap verder uitgebouwd. Fr. Fenzl, secretaris van de Duits-Oostenrijkse tak, liet weten dat een vast vertegenwoordiger aangeduid werd voor het Rijn-Roergebied (zetel Düsseldorf) : Herr Knut NIX, D-4030 Ratingen. Hiermede wordt meteen een vastere vorm gegeven aan de organisatie in dit gedeelte van de Duitse Bondsrepubliek.

BOEKENNIEUWS

Het Hongwanji International Center is gestart met het uitgegeven van een nieuwe reeks vertalingen in "paperback", waarvan het eerste deel ons zojuist toekwam. Het is de vertaling van de Mattōsho (Lamp voor de latere tijden), bevattende 22 brieven over de Leer door Shinran geschreven tussen 1251 en 1262, gebundeld in 1333 door zijn nakomeling Jūkaku. Geschreven in de rijpste jaren van zijn leven, openen ze perspectieven op een rijk geestelijk leven. Deze brieven geven Shinrans inzicht in het geheel van de Mahāyāna-leer : uiteindelijke realiteit, wijsheid-mededogen als Oorspronkelijke Geloofte gemanifesteerd in de wereld der fenomenen, de vrijheid van elk mens ten opzichte van zijn zelf-gebondenheid dank zij de Ander-Kracht. Bedoeling van het vertaalteam is (in het Engels) de volledige werken van Shinran Shōnin uit te geven in een qua prijs toegankelijke publicatie. Over prijs en beschikbaarheid van dit werk is op dit ogenblik nog niets bekend.

Résumé succinct à l'intention de nos amis francophones

Un premier article traite de l'humilité que l'adepte du Shin ne peut s'empêcher de ressentir face à l'immensité du Voeu Originel d'Amida, un respect analogue à celui ressenti par l'amateur d'art confronté avec un grand chef-d'oeuvre, d'où l'on pourrait à la rigueur déduire que le Shin est une "approche" esthétique du Bouddhisme. Jack Austin nous parle ensuite de l'impact de l'enseignement de Shinran dans notre monde occidental. Reprenons, nous dit-il, les lignes maîtresses de la grande tradition, mais refusons-nous à nous laisser entraîner dans des discussions doctrinaires. Faisons une distinction nette entre ce qui appartient au monde religieux et ce qui est inhérent au monde culturel japonais. Le Rév. Prof. Inagaki continue son exposé tranche par tranche de ce qui constitue le coeur du Bouddhisme Shin, indiquant clairement le rôle du Nemboutsou et de l'Abandon sincère dans la Foi. C'est la Puissance-Autre, celle du Voeu d'Amida, qui nous mène au Salut du Nirvāṇa, et nous pas notre volonté à nous. Un article parle de ce que l'homme "ordinaire" peut bien s'imaginer et entreprendre en quête de son salut personnel. Conscient de sa faiblesse, de ses limites en moralité, en pratiques méditatives, enchaîné par ses passions et ses craintes, comment l'homme de la rue comme vous ou moi, pourrait susciter les possibilités d'une marche vers le salut ? C'est autour de ce problème-clé du Bouddhisme qu'est structuré l'enseignement de Shinran. Mentionnons aussi l'ouverture, le samedi 23 septembre à 15 heures, de notre nouveau local avec temple, bureau et office : Grote Beerstraat 69 à Anvers, où toutes les personnes intéressées seront les bienvenues !